

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 9 มกราคม พ.ศ.2560

เพลี้ยไฟ-ราหน้าค้ำ...องุ่น

ทั้งฝนและลมหนาวปนกันมาในภาวะอากาศแปรปรวนเยี่ยงนี้ กรมวิชาการเกษตรและเกษตรกรผู้ปลูกองุ่นให้ระวังการเข้าทำลายของเพลี้ยไฟและโรคราน้ำค้าง ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยของเพลี้ยไฟมักจะมาดูดกินน้ำเลี้ยงที่ยอดอ่อน ใบอ่อน ช่อดอก และช่อผล ในระยะที่องุ่นกำลังออกดอกและติดผล ทำให้เกิดแผลสีน้ำตาลบริเวณใกล้ขั้วช่อองุ่น ดอก ใบ และผล เกิดเป็นสะเก็ดแผลตามช่อผลองุ่น เมื่อผลองุ่นขยายผลโตขึ้น บริเวณนั้นจะแตกเป็นช่องทางให้โรคองุ่นอื่นๆเข้าทำลายได้ ส่วนช่อหรือยอดอ่อนที่ถูกทำลายตั้งแต่เล็กจะชะงักการเจริญเติบโต ทำให้ช่อ ดอก ใบ หรือผลแคระแกร็น แนวทางป้องกันกำจัด เกษตรกรควรตัดแต่งกิ่ง ยอดอ่อน ตายอด และตาข้างอย่างสม่ำเสมอ เพราะเพลี้ยไฟมักทำลายยอดองุ่นที่แตกใหม่ ให้หลีกเลี่ยงการปลูกองุ่นในพื้นที่ใกล้เคียงพืชอาศัย เช่น มะม่วง เพราะ เพลี้ยไฟ ซึ่งมีขนาดเล็ก สามารถปลิวตามลมกระเบาจากสวนมะม่วงไปยังสวนองุ่นได้ง่าย

ในช่วงองุ่นออกดอกเกษตรกรควรหมั่นตรวจดูเพลี้ยไฟ โดยบริเวณด้านที่อยู่ใต้ลมและบริเวณขอบแปลง หากพบให้พ่นด้วยสารฆ่าแมลง ฟิโพรนิล 5% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารอิมิดาโคลพริด 10% เอสแอล อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร สามารถควบคุมเพลี้ยไฟได้นาน 5 วัน

โรคราน้ำค้าง อาการบนใบมักเกิดแผลสีเหลืองอ่อน หากตอนเช้ามีความชื้นสูง ใต้ใบด้านตรงข้ามแผลจะพบเชื้อราสีขาวขึ้นฟู และเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาล ถ้าระบาดรุนแรง ก้านใบจะมีแผลซ้ำ ใบจะเหลือง แห้ง และหลุดร่วง อาการที่ยอด เก่าอ่อน และมือเกาะ มักพบเชื้อราสีขาว ยอดหดสั้น เก่าและมือเกาะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและแห้ง อาการที่ช่อดอกและผลอ่อน จะพบเชื้อราสีขาว ทำให้ดอกกรวม ช่อดอกเน่า และผลอ่อนร่วง ให้หมั่นตรวจแปลงปลูกสม่ำเสมอตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง เพื่อให้มีอากาศถ่ายเท และเก็บส่วนที่เป็นโรคออกจากแปลงไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก หลีกเลี่ยงตัดแต่งกิ่งในช่วงฤดูหนาวที่อากาศมีความชื้นสูง หรือฝนตกชุก เพราะโรคจะระบาดเร็วและรุนแรง ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีค่าไนโตรเจนสูงเกินไป จะทำให้พืชอ่อนแอต่อการเกิดโรค จากนั้นให้เกษตรกรพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ไดเมโทมอร์ฟ 50% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารแมนโคเซบ+เมทาแลกซิล-เอ็ม 64%+4% ดับเบิ้ลยูจี อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือสารไโอโพรวาลิคาร์บ+โพรพิเนบ 5.5%+61.3% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา 15 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน

ตั้งสติให้มั่นต้อนรับปีระกา บัจจัยภายนอกทยอยรอคิวพ่วนเศรษฐกิจโลก

เปิดศักราชใหม่ ดูท่าว่าปีไก่ 2560 ที่มาถึงนี้จะพยศไม่หยอก พิจารณาจากไทม์ไลน์โลก หรือ เหตุการณ์ที่กำลังจะทยอยเกิดขึ้นต่อจากนี้ ตั้งแต่การเข้ารับตำแหน่งของประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนใหม่ “โดนัลด์ ทรัมป์” ซึ่งเชื่อว่าจะนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงของนโยบายทำเนียบขาว ชนิดหน้าพลิกหลัง ตลอดจนการเริ่มกระบวนการออกจากสมาชิกภาพสหภาพยุโรป หรืออียู ของอังกฤษ ในเดือน มี.ค.ที่จะถึงนี้ รวมทั้งการเลือกตั้งครั้งใหม่ในหลายประเทศยุโรปที่กำลังจะเกิดขึ้น ที่อาจนำไปสู่การแสดงพลังของประชาชนในการส่งสัญญาณให้เห็นว่า การเป็นสมาชิกอียูอาจไม่ใช่สิ่งที่ทุกคนต้องการอีกต่อไป

ขณะที่สถานการณ์ความตึงเครียดในตะวันออกกลาง โดยเฉพาะซีเรียก็นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ลามไปสู่การก่อวินาศกรรม การลอบสังหารบุคคลสำคัญระดับโลก ส่วนความหวังเรื่องรองเดียวคือ “จีน” นั้น มีความเสี่ยงที่เพิ่มมากขึ้น หากสินเชื่อที่เติบโตเร็วเกินไป ถูกเบรกด้วยวิกฤติฟองสบู่

สำหรับประเทศเล็กๆ ใจกลางภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อย่างประเทศไทยของเรา สิ่งเดียวที่ดีที่สุด หนีไม่พ้นการตั้งสติ ยึดมั่นในหลักการพอเพียง พออยู่ พอกิน และตั้งใจฟังสิ่งที่ 4 ประมาจารย์ด้านเศรษฐกิจของ “ทีมเศรษฐกิจ” ให้คำแนะนำนับจากบรรทัดนี้

ดร.เศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ

ประธานกรรมการบริหารสถาบันอนาคตไทยศึกษา

ถ้ามองเศรษฐกิจโลกในภาพรวมขณะนี้ ความเสี่ยงด้านลบ (downside) น่าจะมีมากกว่าด้านบวก (upside) โดยด้านบวกที่คนคาดหวังจากเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่ว่าจะดีขึ้น แต่ไม่น่าดีมากหรือเท่ากับที่คาดไว้ เพราะแม้มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจออกมา แต่ก็ไม่น่าจะได้ผลมากนัก โดยมาตรการลดภาษีคงทำได้แน่ แต่มาตรการใช้จ่ายภาครัฐ คงออกไม่ได้เร็ว และการฟื้นตัวจะถูกถ่วงด้วยดอกเบี้ยขาขึ้น และเงินดอลลาร์ที่แข็งค่า ส่วน downside มีความเสี่ยงของโลกอย่างน้อย 3 เรื่อง ที่อาจไม่เกิดปีนี้ ก็เกิดปีต่อไป แต่ต้องจับตามอง แม้โอกาสที่จะเกิดในเร็ววันอาจไม่สูง แต่หากเกิดขึ้น ผลกระทบจะมีมากหรือรุนแรง!!

บัจจัยเสี่ยงคือจีน เพราะจีนเป็นประเทศที่สินเชื่อโตเร็วเป็นประวัติการณ์ และบทเรียนจากประวัติศาสตร์ ทำให้เรารู้ว่า ที่ไหนที่สินเชื่อในประเทศโตเร็วมาก ๆ ปัญหา มักตามมาไม่ช้าก็เร็ว ไม่มากก็น้อย แถมจีนยังไม่เคยผ่านวิกฤติสถาบันการเงินมาก่อน จึงขาดภูมิคุ้มกันที่มาจากประสบการณ์

หากจีนมีปัญหาจะมีผลกระทบต่อไทยไม่น้อย ด้วย 3 เหตุผลสำคัญคือ เศรษฐกิจจีนเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจโลก โดยมากกว่า 1/3 ของการเติบโตของเศรษฐกิจโลกมาจากจีน โดยมากกว่าแรงส่งที่มาจากเศรษฐกิจสหรัฐฯเกือบ 4 เท่า ถ้าจีนชะลอตัวก็จะส่งผลให้เศรษฐกิจโลกชะลอตัวตาม การค้าและการส่งออกไทยจะฟื้นตัวไม่ได้

นอกจากนี้ เศรษฐกิจจีนเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจไทยเองด้วย โดยการเติบโตของเศรษฐกิจไทยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาครั้งหนึ่งมาจากการท่องเที่ยว และถ้าดูตัวเลขนักท่องเที่ยวพบว่ามากกว่า 1 ใน 4 มาจากจีน และสุดท้ายคือ เศรษฐกิจจีนมีอิทธิพลต่อตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ ถ้ากำลังซื้อจากจีนชะลอตัว ก็จะส่งผลให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกตกลง ขณะที่ไทยเป็นประเทศผู้ผลิตสินค้าเกษตรที่มีแรงงานอยู่ในภาคเกษตรมากกว่า 1/3 ของแรงงานทั้งหมด ก็จะได้รับผลกระทบไปด้วย

สังเกตว่า ความเสี่ยงไม่ได้ขึ้นกับว่าเราส่งออกสินค้าไปจีนเท่าไรเท่านั้น ตัวอย่างง่ายๆเช่น ชาวสวนยางที่ถึงแม้จะขายยางแต่ตลาดในประเทศ แต่ก็จะได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจจีนชะลอตัว เพราะหากเศรษฐกิจจีนชะลอตัว ความต้องการใช้ยางพาราตกลง กดดันให้ราคายางตกต่ำ

ปัจจัยเสี่ยงที่สองคือ กระแสต่อต้านโลกาภิวัตน์ รวมถึงโอกาสที่จะเกิดการกีดกันทางการค้า ที่ผ่านมา การรวมตัวทางเศรษฐกิจ การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุนระหว่างประเทศ เป็นเครื่องยนต์สำคัญที่ขับเคลื่อนความมั่งคั่งของโลก แต่ปัจจุบันประเด็นนี้กำลังถูกโจมตีอย่างหนัก เห็นได้จากปรากฏการณ์เบร็กซิต (Brexit) และทรัมป์ (Trump) และในปีนี้จะมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีฝรั่งเศส หาก Marine Le Pen ชนะ จะส่งผลกระทบต่อสหภาพยุโรปรุนแรงกว่า Brexit มาก ที่สำคัญถึงแม้เขาจะไม่ชนะ แต่ถ้ากระแสความนิยมสูงพอ ก็อาจจะทำให้พรรคอื่น หรือพรรคการเมืองแบบเดียวกันในประเทศอื่น เริ่มปรับเปลี่ยนนโยบายของตนมากขึ้นเรื่อยๆ

ปัจจัยเสี่ยงที่สามคือ ความเสี่ยงจากเทคโนโลยีใหม่ๆ เช่น รถยนต์ไฟฟ้า สำนักข่าวบลูมเบิร์กคาดการณ์ไว้ว่า รถยนต์ไฟฟ้าจะเพิ่มสัดส่วนในตลาดเป็น 1 ใน 3 ของตลาดรถยนต์ใหม่ในปี 2040 เครื่องยนต์ของรถยนต์ที่ใช้ระบบสันดาปภายในที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันประกอบขึ้นจากชิ้นส่วนที่มีการเคลื่อนที่หลายพันชิ้น ขณะที่เครื่องยนต์ของรถยนต์ไฟฟ้าของบริษัท Tesla มี moving parts เพียง 18 ชิ้น ลองนึกดูว่าอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ของไทย อยู่ซ่อมรถ ฯลฯ จะเป็นอย่างไร

คำถามคือ เราควรรับมือกับความเสี่ยงต่างๆเหล่านี้อย่างไร คงไม่ใช่เป็นเรื่องของการ “เยียวยา” แบบเดิมๆ แต่ต้องทำให้กลไกตลาดทำงาน เกิดการแข่งขัน ปลดปล่อยให้มีการเกิด-แก่-เจ็บ-ตาย เพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ และของใหม่ๆ เศรษฐกิจจะได้แข็งแรงในช่วงวิกฤติปี 2551-2552 สหรัฐฯรับมือโดยการเข้าช่วยเหลือสถาบันการเงินบ้าง และก็ปล่อยให้ธุรกิจที่มีปัญหาปิดตัวลง ทำให้เศรษฐกิจสหรัฐฯฟื้นตัวเร็วจากวิกฤติปี 2552 ใช้เวลาเพียง 2 ปี เศรษฐกิจก็โตกลับมาเท่าระดับก่อนวิกฤติ ต่างจากญี่ปุ่นและอียู ที่เน้นอุ้มและเยียวยา ทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวช้าต้องใช้เวลา 6-7 ปี กว่าที่จะฟื้นกลับมาเท่าระดับเดิมได้!!

ดร.ก้องเกียรติ โอภาสวงการ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท หลักทรัพย์เอเซียพลัส

ปัจจัยเสี่ยงสำหรับเศรษฐกิจและตลาดหุ้นไทยในปีนี้ นักลงทุนส่วนใหญ่มาจากปัจจัยภายนอก เนื่องจากมีหลายเหตุการณ์ที่เป็นรอยต่อสำคัญของการเปลี่ยนแปลง และอาจมีผลกระทบต่องិทธของการไหลของเงินทุนและพื้นฐานอุตสาหกรรมบางกลุ่ม โดยสิ่งที่จะมีอิทธิพลที่สำคัญ ได้แก่ การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประธานาธิบดีสหรัฐฯ “โดนัลด์ ทรัมป์” ซึ่งจะเข้ารับตำแหน่งในวันที่ 20 ม.ค.นี้ ด้วยแนวคิดหลักที่เน้นการเติบโตจากภาคเศรษฐกิจภายในประเทศ และลดความเสียเปรียบเรื่องการค้าระหว่างประเทศ ผลกระทบทางตรงต่อไทย จากกรณีนี้เชื่อว่าน่าจะอยู่ในระดับที่จำกัด เนื่องจากสินค้าหลักที่สหรัฐฯนำเข้าจากไทยมีไม่มาก เช่น แผงวงจร, ยางพารา และอาหารทะเลแปรรูป แต่ยังคงจับตามผลกระทบทางอ้อมที่จะมาจากการใช้นโยบายตอบโต้ทางการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐฯ!!

ขณะที่ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเมืองในยุโรป หลายประเทศกำลังจะเข้าสู่ช่วงการเลือกตั้งทั่วไป เริ่มจาก อิตาลี เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และเยอรมนี ยังเป็นประเด็นที่ต้องติดตาม จากกรณีที่ผู้นำบางประเทศมีแนวคิดที่จะถอนตัวออกจากการเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป หรืออียู ซึ่งหากเกิดขึ้นจริง จะเพิ่มความเสี่ยงต่อตลาดการเงิน โดยเฉพาะอัตราแลกเปลี่ยนที่จะมีผลกระทบต่อเนื่องไปถึงทิศทางการไหลของเงินทุน ซึ่งจะต้องมีการปรับสมดุลกันอีกครั้ง อย่างในกรณีของเบริกซิท ซึ่งคาดว่าในปีนี้จะเริ่มเห็นผลกระทบต่อการค้า-การลงทุนมากขึ้น

ส่วนการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยของธนาคารกลางสหรัฐฯ (FED) ซึ่งสิ้นปี 2559 ดอกเบี้ยนโยบายอยู่ที่ 0.75% นั้น คาดว่าจะเห็นการปรับขึ้นดอกเบี้ยนโยบายในปี 2560 ราว 3-4 ครั้ง โดยที่แรงกระตุ้นของการปรับขึ้นดอกเบี้ยหลัก ๆ มาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและแนวโน้มของเงินเฟ้อที่สูงขึ้น โดยเฉพาะหลังการปฏิบัติตามนโยบายเศรษฐกิจของประธานาธิบดีคนใหม่ของสหรัฐฯ

สำหรับประเทศไทย คาดว่าคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) น่าจะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครึ่งแรกของปี เพราะมีความจำเป็นในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ภายใต้สถานการณ์แวดล้อมเช่นนี้ คาดว่าจะทำให้ค่าเงินบาทเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐฯอ่อนค่าลงถือเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้เงินทุนจากนักลงทุนต่างชาติมีไม่มากพอที่จะขับเคลื่อนตลาดหุ้นไทยให้ปรับขึ้นไปซื้อขายในราคาที่สูงขึ้นได้!!

เอเชียพลัสประเมินว่า อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจไทยน่าจะอยู่ที่ 3.5% ขยายตัวโตเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ซึ่งน่าจะอยู่ที่ 3.2% และแรงขับเคลื่อนสำคัญมาจากการดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลที่เน้นการลงทุนโครงการขนาดใหญ่และการกระตุ้นการบริโภคภาคครัวเรือน

โดยโครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่เกิดการประมูลไปแล้วช่วงปลายปี 2559 จะเริ่มเห็นเม็ดเงินลงทุนเข้าสู่ระบบ เช่น รถไฟฟ้าสายสีเหลือง สีชมพู และสีส้ม ส่วนโครงการที่จะประมูลใหม่ปีนี้ตามแผนน่าจะมีไม่น้อยกว่า 600,000 ล้านบาท องค์ประกอบหลักยังมาจากรถไฟรางคู่ ถนนมอเตอร์เวย์ และรถไฟฟ้าส่วนต่อขยาย

ประเด็นที่ต้องจับตาจึงอยู่ที่การเดินหน้าในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างในโครงการต่าง ๆ ว่าจะจะเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่!! ส่วนการกระตุ้นการบริโภคภาคครัวเรือนนั้น ถือว่ามีข้อจำกัดค่อนข้างมาก ทั้งในส่วนของงบประมาณ และกำลังซื้อ เนื่องจากปัจจุบัน หนี้ครัวเรือนมีสัดส่วนสูงถึง 81.5% ของจีดีพี (แม้ใกล้ครบ 5 ปี ของโครงการรณรงค์คั่นแรก)

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ เกริกเกียรติ พิพัฒนเสวีธรรม

ราชบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์

ปี 2560 จะเป็นปีที่มีความสำคัญกับรัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งต้องเผชิญกับปัญหามากมาย ทั้งเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ ทั้งนี้เพราะเศรษฐกิจโลกยังไม่ฟื้นตัว และมีความไม่แน่นอนนานปีในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ การเมืองของโลก

ทั้งอังกฤษแยกตัวจากสหภาพยุโรป (อียู), โด널ด์ ทรัมป์ ชนะการเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีสหรัฐฯ, เศรษฐกิจของอียูยังมีปัญหา การรวมตัวเริ่มสั่นคลอน ในขณะเดียวกัน ปัญหาการก่อการร้ายและสู้รบในตะวันออกกลาง ยังมีความรุนแรงอยู่ ตลอดจนราคาน้ำมันโลกถีบตัวสูงขึ้น ซึ่งจะทำให้การแก้ปัญหาเศรษฐกิจ การเมือง ยุ่งยากมากขึ้น

ฉะนั้น การแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของไทยใน 2 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอีกมากมาย แม้ว่า พล.อ.ประยุทธ์ จะได้รับการยอมรับจากประชาชนมากขึ้นก็ตาม แต่ประชาชนส่วนใหญ่ก็มีความต้องการหรือคาดหวังอีกมาก ขณะเดียวกัน รัฐบาลก็ยังมีข้อจำกัดในการทำงาน โดยเฉพาะประสิทธิภาพการทำงานของกลไกของรัฐในเรื่องความโปร่งใส ความเข้มแข็ง ตลอดจนปัญหาสิทธิเสรีภาพทางการเมืองและความเป็นธรรมในสังคม

“แม้ปีนี้ รัฐบาลจะยังได้รับการยอมรับที่ดีจากประชาชนส่วนใหญ่ แต่จะต้องมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาพอสรรูปได้ดังนี้คือ”

1.ทางการเมือง จะต้องรักษาและพัฒนาเสถียรภาพทางการเมืองให้มีความมั่นคงมากขึ้น ด้วยการสร้างประชาธิปไตยที่เป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ เคารพในเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคุณภาพของประชาชน และความโปร่งใสในการทำงานของกลไกรัฐ ด้วยการยึดมั่นหลักนิติรัฐและความตรงไปตรงมา ให้เป็นหัวใจในการทำงานของนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นจุดเด่นของรัฐบาล เพราะการรักษาเสถียรภาพทางการเมือง จะเป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ปัญหาอื่นๆที่รัฐบาลต้องการจะทำ

2.ทางเศรษฐกิจ ต้องรักษาเสถียรภาพและความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ด้วยการปรับตัวโดยคำนึงถึงตลาดภายในประเทศและภาวะเศรษฐกิจโลก งานที่จะต้องทำอย่างต่อเนื่องคือการขจัดปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน การพัฒนาคุณภาพของประชากร การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี เพื่อสร้างความอยู่ดีกินดีของประชาชนและความเป็นธรรมในสังคม

3.ทางสังคม ปัจจัยทางสังคมเป็นรากฐานสำคัญในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ รัฐบาลจะต้องเร่งฟื้นฟูและพัฒนาสิ่งที่ดีในสังคมไทยให้กลับคืนมา และให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาของประเทศด้วย รัฐบาลมีโอกาสที่ดีที่จะทำงานในเรื่องนี้ อย่าให้โอกาสที่ดีหลุดลอยไป!!!

ผมมองว่า เศรษฐกิจของประเทศไทยในปี 2560 จะเป็นอย่างไร รัฐบาลจะแก้ปัญหาได้หรือไม่ ประชาชนจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นได้ไหมนั้น หัวใจสำคัญอยู่ที่รัฐบาลจะสามารถรักษาเสถียรภาพทางการเมืองได้มั่นคงหรือไม่ ภายใต้สภาวะสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่สับสนวุ่นวาย และฝ่ายตรงข้ามที่มุ่งจะล้มรัฐบาล

ดร.วีรพงษ์ รามางกูร

นักเศรษฐศาสตร์อาวุโสของประเทศ

บทความของ “ดร.โกร่ง” วีรพงษ์ รามางกูร ที่เขียนไว้ตั้งแต่เปิดทำงานในสัปดาห์แรก ระบุว่า ปี 2559 เป็นปีที่พวกเราคนไทยทุกคนล้วนเศร้าสร้อยไปกับเหตุการณ์หลายๆอย่างที่เกิดขึ้น แม้จะคาดคิดเอาไว้แล้วก็ตาม แต่สิ่งที่เกิดขึ้นพร้อมๆกันก็คือ ภาวะเศรษฐกิจค่อนข้างเลวร้าย เป็นปีที่ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ทยอยล้มหายตายจากกันเป็นลู่กระนาบ

ร้านตัดผม “ชายบาร์เบอร์” หน้าปากซอยอินทามระ 22 สีแยกสุทธิสาร ซึ่งเคยตัดผม เคยให้บริการกันมาครบ 30 ปีพอดี มีอันต้องล้มเลิกกิจการไป จากเมื่อก่อนเคยมีช่าง 5-6 คน มาปีที่แล้วเหลือช่างอยู่ 2 คน บัดนี้ต้องปิดตัวเองพร้อมด้วยภรรยาที่เปิดแผงขายผลไม้และเครื่องดื่ม กลับบ้านที่ชัยภูมิตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคมปี 2559 จนบัดนี้ ยังไม่ได้ทำอะไร ต้องไปหาช่างตัดผมคนใหม่ สมัยวิกฤตการณ์ “ต้มยำกุ้ง” ยังอยู่รอดมาได้ แต่ครั้งนี้ไม่รอด เพราะลูกค้าลดลง และพอเข้าร้านมาก็ตัดผมอย่างเดียว ไม่ให้สระไม่ให้ย้อมผมไม่ให้แคะหู ร้านตัดผมก็เลยแย่ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมก็คงจะเหมือนกับร้านตัดผมชายบาร์เบอร์เหมือนกัน

เศรษฐกิจซบเซาเนื่องจากการส่งออกหดตัว นักท่องเที่ยวชาตินี้ไม่มี เหลือแต่นักท่องเที่ยวจีน เมื่อถูกกล่าวหาว่าเป็น “ทวิร์สุนย์เหริญ” นักท่องเที่ยวจีนจึงหายไปครึ่งหนึ่ง ธุรกิจที่ต่อเนื่องจากธุรกิจท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสายการบิน โรงแรม รถทัวร์ เช่น ร้านขายอัญมณี ของที่ระลึก ธุรกิจอื่นๆ ก็พลอยซบเซาไปด้วย ก็คงจะต่อเนื่องจากเทศกาลปีใหม่ที่ไปเทศกาลตรุษจีน และสงกรานต์ในปี 2560 นี้ด้วย

เมื่อการส่งออกหดตัว ธุรกิจผลิตเพียงครั้งเดียวของกำลังการผลิต การลงทุนขยายกิจการคงไม่มีเงินทุนต่างชาติหันไปลงทุนประเทศอื่น เช่น เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย เพราะไม่มั่นใจว่าสินค้าประเทศไทยจะยังได้รับการลดภาษีเข้าในยุโรปและอเมริกาหรือไม่ ทำให้ราคาสินค้าหลักของเรา เช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา อ้อย และน้ำตาล พากันตกหมด เมื่อราคาสินค้าเกษตรตก กำลังซื้อของชาวบ้านซึ่งเป็นฐาน หรือตลาดสำคัญของอุตสาหกรรม ทั้งที่เป็นอุตสาหกรรมส่งออก หรือทดแทนสินค้านำเข้า โยงกันไปหมด

เมื่ออุตสาหกรรมหดตัว ธุรกิจขาดทุน ก็ต้องรณรงค์ให้ลด “ค่าใช้จ่าย” ของบริษัท ค่าใช้จ่ายแรกที่บริษัทห้างร้านตัดก็คือ งบประมาณ ธุรกิจโฆษณาเป็นธุรกิจแรกที่ถูกกระทบ เมื่องบประมาณถูกตัด ธุรกิจที่อยู่ได้เพราะโฆษณามีหลายอุตสาหกรรม แต่อุตสาหกรรมที่สำคัญคืออุตสาหกรรมบันเทิง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อมวลชน ธุรกิจประเภทนี้ จึงถูกกระทบกระเทือนอย่างหนัก

ขณะที่เศรษฐกิจซบเซา ค่าใช้จ่ายในการโฆษณาถูกตัด ขณะเดียวกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่พัฒนามาสู่ดิจิทัล ทำให้พฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนไป เปลี่ยนการอ่านจากกระดาษไปสู่การอ่านจากจอคอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์มือถือ ขบวนการปิดตัวลงของหนังสือพิมพ์บ้านเมือง หลังจากทำหน้าที่สื่อมานานกว่า 40 ปี ทำให้นึกถึงเพื่อนนักข่าว และคอลัมนิสต์ โดยเฉพาะ “เจ็ดฉัต” ที่คุ้นเคยกันมานาน ปีใหม่นี้ก็คงจะมีอีกหลายฉบับที่คงจะทนอยู่ไม่ได้

ดร.โกร่งเขียนในบทความ “คนเดินตรอก” ที่ลงใน นสพ.มติชนเมื่อวันที่ 5 ม.ค.ที่ผ่านมาอย่างติดตลก แต่ก็คละแคล่ไปด้วยความเห็นใจเพื่อนสื่อมวลชนและลูกศิษย์ลูกหาว่า การแย่งตัวบุคลากรในธุรกิจบันเทิง และสื่อสารมวลชนเมื่อคราวเปิดประมูลทีวีดิจิทัล ก็คงจะกลายเป็นตำนานไปแล้ว พรรคพวกที่ทำงานสื่อ ทั้งหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ถ้าจะเดินทางไปไหนให้เอาเก้าอี้ไปด้วย เพราะเมื่อกลับมาอาจจะไม่มีเก้าอี้ให้นั่งทำงานแล้วก็ได้ เพราะธุรกิจที่เคยยืนอยู่ได้ด้วยรายได้ค่าโฆษณา และเงินเพิ่มทุนของเจ้าของกิจการ ในปี 2560 นี่น่าจะหนักหน่วงกว่าปี 2559

ที่ปากซอยหน้าบ้าน มีรถเข็นแผงลอยที่สามารถหลบเทศกาลเกิดเพิ่มขึ้นเท่าตัว เคยออกมานั่งรับประทานข้าวต้มตอนดึก และสัมภาษณ์เจ้าของแผงลอย ได้รับความว่า เคยทำงานในบริษัท แต่บริษัทลดจำนวนพนักงานก็เลยหันมาทำธุรกิจขายข้าวต้มตอนกลางคืน ส่วนกลางวันก็ทำงานรับจ้างทั่วไป

ดร.โกร่งยังพูดถึงการที่แรงงานต่างด้าวจะกลับบ้านกันมากในปี 2560 ไม่ใช่เนื่องมาจากมีงานที่บ้านเขามากขึ้น แต่เพราะการเจรจาสงบศึกกับชนกลุ่มน้อยยังไม่เกิดขึ้น และไร่นาสาโทก็ถูกยึดไปหมด ที่สำคัญเป็นเพราะงานก่อสร้างบ้านเรามีน้อยลง ฉะนั้นคงจะกระทบอุตสาหกรรมการผลิตวัสดุก่อสร้างต่างๆ

ส่วนโครงการรัฐ กว่าจะได้ลงนามในสัญญา และลงมือได้ ก็คงต้องใช้เวลาอีกนาน เม็ดเงินที่จะออกไปถึงประชาชนจึงต้องใช้เวลาอีกนาน ระบบราชการไทยเป็นระบบที่หยุดนิ่ง ถ้าไม่มีการเร่งรัดจากฝ่ายการเมือง แต่ขณะนี้ฝ่ายการเมืองมาจากข้าราชการประจำ การเร่งรัดติดตามจึงไม่มี เพราะไม่มีแรงกดดันจากสื่อและประชาชนทั่วไป

กูรูเศรษฐศาสตร์อาวุโสให้ความเห็นว่า การขายฝันว่าเศรษฐกิจปีนี้จะดีกว่าปีที่แล้วเป็นสิ่งจำเป็นที่รัฐบาลต้องทำเพื่อขวัญและกำลังใจประชาชน แต่ความจริงจะเป็นอย่างไรก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าจะย้อนกลับไปดูว่าก่อนสิ้นปี 2558 เคยได้ยินว่าอย่างไร แล้วจริงๆปี 2559 เป็นอย่างไรที่พูดหรือไม่...เป็นเรื่องที่เราต้องประเมินกันเอง

ทิมเศรษฐกิจ